

РЕШЕНИЕ

№ 436

гр. София, 30.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 02.12.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Маруся Йорданова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Христозова, като разглежда дело номер **6888** по описа за **2011** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по касационна жалба на [фирма], със седалище и адрес на управление: [населено място], чрез адв. И. М., срещу решение от 16.06.2011г. , постановено по НАХД № 17090 от 2010 год. По описа на СРС, с което е потвърдено наказателно постановление № 43-ОБ/16.08.2010г. издадено от Директора на ТД на НАП - С., с което на дружеството-касатор е е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2000 лева на осн. чл. 47, ал. 3 от Закона за счетоводството за нарушение по чл.40, ал.1, т.1 ЗС.

Касаторът поддържа, че решението е незаконосъобразно и необосновано. Пледира за приложение на чл. 28 от ЗАНН, тъй като с деянието по никакъв начин не се увреждат обществените отношения.Алтернативно излага доводи за приложение на по-благоприятния закон, с оглед изменението на разпоредбата на чл.47, ал.3 ЗСч и моли за намаляване на наложената санкция на 500 лв.

Ответникът по жалбата ,редовно призован, в с.з. чрез процесуалния си представител юрк. К. оспорва същата, като изразява становище, че решението на въззивната инстанция е правилно, обосновано и законосъобразно, моли да бъде потвърдено.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена в законоустановения срок, поради което е допустима.

Наведените доводи в жалбата са за допуснати при постановяване на първоинстанционното решение нарушения на материалния закон.

Разгледана по същество, жалбата против решението е частично основателна, но само по отношение на размера на наложената санкция .

От събраните по делото доказателства по безспорен начин се установява, че при извършена проверка на 30.06.2010г. в офис С. – област – ФО П. при ТД на НАП С., Агенцията по вписванията , с писмо вх.№ 12-00-388 от 21.05.2010г. е уведомила НАП за изготвен списък на лица, които не са изпълнили задълженията си по чл.40, ал.1 ЗСл., от който и съгл. събраните данни е установено, че [фирма] не е изпълнило задължението си по чл. 40, ал. 1 от ЗСЧ да публикува в търговския регистър ГФО за 2008 год. в срок до 30.06.2009 год. От събраните по делото доказателства се установява, че същия не е заявен за публикуване и към момента на съставяне на АУАН.

При постановяване на решението районният съд не е допуснал съществени нарушения на процесуални правила, извършил е цялостна проверка на обжалваното наказателно постановление, съгласно задължението по чл. 312 и чл. 313, ал. 1 НПК, приложим по препращане от чл. 84 ЗАНН. Районният съд не е нарушил и процесуалните правила относно събирането на допустимите и относими към спора доказателства, подробно е обсъдил доводите на страните и в частност оплакванията на жалбоподателя. В мотивите към решението е направено подробно изложение на установените от събраните по делото фактически обстоятелства и на следващите от тях правни изводи, възприети и от настоящият съдебен състав, като съобразени с приложимите материалноправни разпоредби.

С разпоредбата на чл.40, ал.1 ЗСч, законодателят задължава всички търговски по смисъла на Търговския закон да представят за обявяване в Търговския регистър ГФО, без значение дали търговците са осъществявали, или не са осъществявали търговска дейност. Законодателят не е предвидил никакви хипотези за не представяне за обявяване в Търговския регистър на годишните финансови отчети на търговците, в това число и за тези подали съответните годишни данъчни декларации. Деянието е осъществено чрез бездействие от страна на жалбоподателя и е в резултат на неположена дължима грижа и организация от страна на задълженото лице да изпълни своевременно задълженията си, поради което напълно законосъобразно е била ангажирана административно-наказателната му отговорност

Неоснователно е възражението в жалбата от санкционираното дружество - търговец, че не е приложена нормата на чл. 28 ЗАНН, тъй като от него не са произтекли вредни последици и предписанията на административния орган са изпълнени. Мотивирана е преценката на въззивния съд по приложението на чл. 28 ЗАНН, настоящият съдебен състав намира, че правилно е прието, че не се касае за маловажен случай по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Извършеното нарушение е формално, поради което липсват и вредни последици. Законодателят е отчел повишена степен на обществена опасност на такъв вид нарушения, предвид това, че установяват неблагоприятни икономически условия за останалите участници в търговския оборот, тъй като не са публикували финансовите си отчети. Публичността на финансовото състояние на всеки такъв субект е гаранция за възможностите му да поема, и изпълнява задължения по настоящи и бъдещи договори с другите участници в търговския оборот и предпоставя сигурност между тях, а и сред гражданите и другите институции. Фактът, че е дори и към момента на съставяне на АУАН ГФО не е публикуван, красноречиво говори за безотговорността на касатора.

Съдът споделя довода на касатора, че следва да се приложи разпоредбата на по-благоприятния закон касателно размера на наложената санкция.

Независимо от гореизложеното, обаче решението следва да бъде частично отменено предвид настъпилата междувременно законодателна промяна. Тежестта на наказанието се определя съобразно реда им, установен в чл.13 ЗАНН. В случая към датата на извършване на нарушението, на основание чл.47, ал.3 Закона за счетоводството /ЗСч/ в приложимата предходна редакция, същото нарушение е подлежало на наказване с глоба в размер от 2000лв. до 3 000 лв. С изменението на посочената разпоредба от ДВ бр.34/29.04.2011., е изменен текста на горесцитираната разпоредбау като долната граница за нарушение по чл.40, ал.1 ЗСч вече е в размер на 500 лв. Тъй като сега действащата редакция представлява по-благоприятен закон по смисъла на чл.3, ал.2 ЗАНН, НП следва да бъде изменено, в частта му, с която е наложено административно наказание „имуществена санкция „ в размер на 2 000 лв., като същата да бъде намалена на 500 лв.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ИЗМЕНЯ решение от 16.06.2011г. , постановено по НАХД № 17090 от 2010 год. по описа на СРС, с която е потвърдено наказателно постановление № 43-ОБ/16.08.2010г. издадено от Директора на ТД на НАП – С..

ИЗМЕНЯ НП № 43-ОБ/16.08.2010г. издадено от Директора на ТД на НАП – С., като вместо определената на [фирма] имуществена санкция в размер на 2 000 лв. , определя имуществена санкция в размер на 500 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.